לעילוי נשמת ר׳ אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORC OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

שבת פרשת ויקרא / פרשת זכור – ט' אדר ב' תשפ"ב Shabbos Parshas Vayikrah / Zachor - March 12, 2022

הדלקת נרות שבת – 5:41 | זמן קריאת שמע / מ"א – 8:34 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:10 | סוף זמן תפילה / הגר"א – 10:08 זמו לתפילת מנחה גדולה – 12:36 | שקיעת החמה שבת קודש – 6:00 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 6:50 | צאה״כ/לרבינו תם – 1:7

"נאמר אשה ריח ניחוח לה", שכולם עושים בעשייתם נחת רוח להבורא. שהאדם צריר לעשות את שלו. ולא דורשים ממנו יותר מזה. ובזה עולה עבודתו למעלה. ובזה יצא בקרבונותיו כמו שהיה עושה את המובחר שבקרבנותיו. שלא דורש הבורא ממה שאין לו להאדם. רק יעשה מי שביכלתיו לעשות.

אבל תנאי יש בדבר. והוא ובלבד שכיווז לבו לשמים. ורק אז ביז אם המעיט ובין אם הגדיל יצא ידי חובתו בזה. ופטור מלעשות עוד. ואז יזהר שלא יכאב לבו עוד על מה שלא עשה, שבזה שהוא עשה את שלו וכיוון לבו לשמים. בזה עשה נחת בשלימות להבורא. והבורא קיבל את קרבנו כמו שהביא את הקרבז הגדול ביותר ממש. ומשום שכלפי הבורא כולם באמת שווים אליו. ולא צריר הבורא לאף אחד. שהאדם צריך רק שיעשה את דבריו, ובמה שהאדם עושה ומכוין את לבו לשמים, ובזה שעושה את שלו, בזה יעלו קרבנותיו ועבודותיו לשמים, ורק צריכים לתת לו מה שיכולים לעשות.

והוא העבודה הגדולה של האדם בעולם. שצריר האדם לעמול עליו הרבה משנותיו. לדעת להכיר את מקומו. ולא לנסות להעפיל יותר מכוחותיו. וזאת לאחר שילמד לדעת זאת. שלא דורש הבורא מהאדם יותר ממה שיכול להגיע לפי כשרונותיו, ואז הבורא מקבל את מה שעושה האדם לקרבן ממש. אם יכווז את לבו לשמים. ואז אפילו נפילותיו וירידותיו הם חשובים אצל הבורא. ובלבד שלא יתייאש מלהמשיר ללכת בדרך השם. שאז גם בשעת נפילה הוא נחשב גם כן בבחינת צדיק. שהאדם הוא לא בבחינת מלאר. ולא יכול לעמוד תמיד במדריגה אחת, ולא רוצה הבורא ממנו מעבר ליכלתו, רק שיכוון כל הזמן את לבו לשמים, ולא יתייאש מלעשות את חלקו. ועי"ז מתחבר האדם אל הבורא. בזה שעושה את רצוז הבורא בכוחו. וכמו שהיה זאת הקרבז גדול והבהמה הגסה ביותר.

חייכם שהכלב בא ונושר אתכם ואתם צועקים אלי ותדעון היכן אני. משל לאדם שהרכיב בנו על כתפו ויצא לדרר. היה אותו הבז רואה חפץ ואומר. אבא טול חפץ זה ותן לי, והוא נותן לו, וכן שניה וכן שלישית. פגעו באדם אחד. אמר לו אותו הבז ראית את אבא. א״ל אביו אינך יודע היכן אני, השליכו מעליו ובא הכלב ונשכו״ הרי מבואר כדברי המדרש, שהסיבה שעמלק באו להלחם עם כלל ישראל היינו משום שכלל ישראל נסתפקו בעיקרי האמונה בהשי״ת. ״היש ה׳ בקרבנו אם איז״.

וא"כ יש להוסיף. דכיון שזהו הסיבה שגרמה שיבאו עליהם עמלק, א"כ האופן להינצל מעמלק היינו ע"י התחזקות באמונה בהשי"ת. דתנן בראש השנה (פ"ג-מ"ח): "והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו'. וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה. אלא לומר לר כל זמז שהיו ישראל מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתגברים ואם לאו היו נופליו". ע"כ. הרי האופן שזכו לנצח המלחמה היינו רק ע"י האמונה בהשי"ת - "אין עוד מלבדו". וביאר הנפש החיים דברי המשנה. שזהו סגולה נפלאה להינצל מכח כוחות הרעה שבעולם. כשהאדם הובע במחשבתו ובלבו "איז עוד מלבדו". ושום כח בעולם וכל העולמות כלל והכל מלא רק אחדותו הפשוט יתברך שמו. ומבטל בלבו ביטול גמור. ואינו משגיח כלל על שום כח ורצוז בעולם. ממילא יתבטלו מעליו כל הכחות והרצונות שבעולם שלא יוכלו לפעול לו שום דבר כלל.

שליט׳א, ר״י שער השמים ירושלים עיה״ק

והקטיר הכהן את הכל המובחה עלה אשה ריח ניחוח לה' (א-ט) - אחד המרבה ואחד הממעים ובלבד שיכוין לבו לשמים

תנה למדו רז"ל (מנחות דף ק"י, ע"א), וז"ל: ונאמר בשור הגס (ויקרא א') אשה יח ניחוח, ובעוף הדק (ויקרא א') אשה ריח ניחוח, ובמנחה (ויקרא ב' ט) אשה ריח יחוח. לומר לר: אחד המרבה ואחד הממעיט. ובלבד שיכויז את לבו לשמים: עכ"ל. מדונו רז״ל בזאת דבר חיזוק גדול. והוא דרר גדולה בעבודת השם, ובפרט בדורותינו שלנו ללמוד מזה. שצריכים מאוד לדעת זאת. שלא דורשים משום אדם אף דבר שהוא מעבר ליכולתותיו. וכל דבר שהוא גדול מכשרונותיו. שאם האדם עושה את שלו. הוא פטור מלעשות מעבר לזה. ובלבד שבמה שיעשה יכוין את לבו לשמים.

ובפרט בישיבות הקדושות שכיח דבר זה, שבחור רואה בישיבתו הדבר הזה. שיש זם בעלי כשרונות שמספיקים ללמוד הרבה בכמות או באיכות. ומצליחים בזה משום שהכשרונות הטובים הוא העומד להם. ויש בחורים שאיו כשרונותם גדולה כל ב. וצריכים להתייגע הרבה על כל דבר. עד שעולה בידם לקונתו, ובאמת שכז דבר בכל התחומים. שיש אדם המסוגל להבין בסודות התורה, ויש אדם שיכול להביז רק בנגלות. וכז בתפילה הוא כר. שיש המביז עמוק יותר. ויש שאינו מביז אפילו פירוש המילות. ובקושי הצליח לתפוס הפירוש של שמע ישראל. ואת הברכה הראשונה של שמונה עשרה שהוא הברכה של ברכת אבות.

ועל זה אמרו רז"ל דאף שיש הבדל גדול במחיר. וגם בכמות של הקרבן. בהקרבנות שמביאים. מכל מקום נאמר בזה אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכויז לבו אי שמים, שגם העני וגם העשיר הם רק צריכים לעשות את שלהם. ובזה כולם בשווה

ליסודים סאות חרב אברחם דניאל אבשטיין שליט"א, בעמרס שדה אברהם

כור את אשר עשה לך עמלך בדרך בצאתכם ממצרים ... (פרשת זכור, דברים כה-יז) - בביאור מצות זכירת עמלק

יתא במדרש (פסיקתא רבתי, פיסקא יב): ״זכור, אמר ר׳ ברכיה בי ר׳ למה הדבר \aleph ומה. למלד שהיה לו פרדס. והיה לו כלב אחד יושב ומשמר את הפרדס. בא בנו של אוהבו של מלד לגנוב מתור הפרדס. עמד אותו הכלב ונושכו. כשהיה המלד מבקש לבנו שלא להזכיר לבנו של אוהבו שרצה לגנוב מתור הפרדס שלו. היה אומר לו: זכור מה שעשה לך אותו הכלב. כך ישראל חטאו ברפידים ואמרו: ״היש ה׳ בקרבנו״. ומיד נא הכלב ונשכו זה היה עמלק שנאמר: "זיבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים". כשהיה הקב"ה מבקש להזכיר ישראל החטא שחטאו ברפידים היה אומר זכורים אתם לאותו עמלק שבא עליכם, זכור את אשר עשה לר עמלה". ע"כ.

הרי מבואר מדברי המדרש, שמצות זכירת עמלק לא היה רק לזכור הרשעות שעשה עמלק. אלא הצריר לזכור עיקר הסיבה שגרם עמלק שיבאו להלחם עם כלל ישראל. הסיבה שגרם שיבאו עמלק להלחם עם כלל ישראל היינו משום שכלל ישראל חטא מה שאמרו "היש ה' בקרבנו". ופי' רש"י (סוף פר' בשלח) וז"ל, "סמר פרשה זו למקרא. ה, לומר תמיד אני ביניכם ומזומז לכל צרכיכם. ואתם אומרים היש ה' בקרבנו אם איז.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (33), Separation of Meat and Dairy. Additional Tip Regarding Hot Water Urns. Last week we discussed the usage of urns in public places where gentiles might have used them. We concluded that if one is there for longer periods, or works there, and it is hard to manage without it, one may be lenient and use it. It has been suggested that one who relies on this should first pour out half a cup of water into a disposable cup and discard it. This adds a factor to be lenient, because even if it had some treif contact right before, this pouring out would possibly remove taste that dispensing would impart.

Introduction to the Next Topic: Sharp items. The *Gemara* in many places differentiates between "sharp" and non-sharp foods, with sharp food items having stricter rules regarding imparting tastes than other foods. This expresses itself in three main areas: 1) Duchka d'sakina - pressure of knife cutting. 2) **Eino ben vomo** - utensils not used in the last 24 hours, 3) **Nat** bar nat - secondary tastes that have traveled twice before meeting the opposite type [meat or dairy]. In each of these areas, sharp foods are stricter. Lets examine each one.

Duchka D'sakina. In the times of the *Gemara*, knives were harder to clean and every cut of the knife contained a residue issue, aside from the issue of imparting taste from inside the metal. Nowadays, our knives are generally much cleaner and we

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

use better cleaning materials (1), therefore, if we have a clean knife, there is only the one issue of imparting taste from inside the metal blade. This would depend on the following details: If one cuts a cold, non-sharp food like a carrot or a cucumber, most opinions hold that none of the taste travels and the item remains parve even if it was cut with a fleishig or milchig knife. If the knife had a hot meat or dairy usage within the last twenty-four hours, there is a preference to rinse the place of the cut with cold water because of a minority opinion that cutting a hard item can bring out a slight taste from the knife onto the surface of the food, even if it is not sharp. This *chumra* is mentioned in **Chochmas** Adam (2).] However, if one cut a sharp item like an onion or

food is considered to be like the knife, either meat or dairy. How Much is Affected? According to the Mechaber (3) and Minhag HaSephardim, only one inch on both sides of the cut is affected. According to the **RM'A** and us *Ashkenazim*, the whole item is affected. Note: even though an onion is classified as fleishigs from such a cut, and cannot be eaten with michigs, one

radish, then taste transfers from the knife into the food, and the

Items that are Considered Sharp. Garlic, onion, radish, salted herring, horse radish, lemons, certain pickled cucumbers, and the like, are deemed to be sharp with respect to these *halachos*.

does not have to wait six hours to eat *milchigs* (4).

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – יבמות דף ג:

(ערוה his wife's sister (or another מייבם The *Gemara* says if not for the עליה" או הירוה לא העשה." עליה" א רששה דרחה לא העשה" because of "עשה דוחה לא תעשה. The מצות לא תעשה. The מצות לא תעשה come from מצות לא תעשה, while a מצות לא תעשה. יראת ה'. Since serving *Hashem* through אהבה is greater than serving through יראת ה'. this is why an עשה is *doche* a עיי"ש באריכות .לא תעשה.

The מקור מו התורה that מקור עשה לד" is from ציצית. The *Torah* savs in one *pasuk.* "לא תלבש שעטנז". & right after it savs וועלים תעשה לד" We are דורשין סמוכין (attaching woolen *tzitzis* to a linen garment). The **Rambam** says עשה fulfill the וציצית ג-וז. if one is confronted with an אם אפשר לקיים שתיהו מוטב. לאו be ufforted with an ציצית ג-וז. if one is confronted with an עשה troubly אם אפשר לקיים שתיהו

the other is a אות י'ז **ר' אלחנו זצ"ל. kers** in a case where there are 2 במר כהר & the other is a הלב**צ הערות.** ס' יד' אות י'ז **ר' אלחנו זצ"ל.** ' א ברועה Bhould we say let the איל האים brother do the Yibum. or can the הי brother say I want to do the Yibum & be מהיכים the mitzvah? אלרועה says this depends on how we understand the fundamental purpose of עדל"ת. Is the דחייה there so that the *mitzvah* can be completed, like by Yibum – אברא or is it pushed away so the גברא may perform his chiyuv? According to the להקים שם לאחיו the Yibum because it is אפשר לקיים through him without being oiver a אא. According to the second approach, the בשר כהו could say the *mitzvah* that's on me is not being מקויים by my brother & I want to do my *mitzvah*! He *bleibs* with a צ"ע.

The אדל"ת says that there is no Mitzvas Yibum on the woman, so how could עדל"ת that is on the man permit her to marry him? He savs this is a proof that if one has a מימים עשה but needs someone else. his יקימים עשה is also לאו of his friend. רע"א disagrees & savs this is no proof. as the מצות יבום is on the women also. [דע"א מנה"ח שמביא התוס' יוה"כ. מצוה א' אות י' The אפשר לקיים שניהם" says a עדל"ת וו יסרד. The אפשר לקיים שניהם" לספא" doesn't apply if to be מקיים it, one would have to relinquish his

1) כמבואר בפתחי תשובה יו"ד יב. דרכי תשובה צדיטו (2) חכמת אדם מז:ג (3) יו"ד צ"ו (4) עייו שם בדברי

Chacham Yosef Gabbai zt"l of Buzad, Morocco (Bigdei Shaish) would say:

is a 'אדם כי יקריב מכם קרבן לה'''. The *Taam* (musical note) over the word 'דביער' is a 'רביער' and the note under the word 'דביער' 'תביר', In Aramaic', רביע', means 'to hover' and 'תביר' means 'to break.' This *posuk* alludes to the fact that the *yetzer hara* hovers above a person like a lion waiting for its prey, and a person's task in this world is to break it. If successful, he has brought his 'sacrifice to Hashem' and in this way comes closer to his Creator. This is how he will be considered to have brought a korban. Indeed, from here the Gemara (סנהדרע מגו) learns out that, 'One who sacrifices a thanksgiving offering, honors Me (Hashem)."

A Wise Man would say: "The most difficult thing is the decision to act, the rest is merely tenacity."

Print ID 0 11 Print 1 Print 1 Print 2 P

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

mitzvah to someone else.

Live a life with a focus on Hashem! (feel the inner peace which that connection brings)

apprx verifiable signatures 855,400,5164 Test 800 S 17 8309 Vodshomevim or family and all of Klal Yisroel

Mazel Tov to Tzvi Blonder on his Bar Mitzvah and to the entire Blonder/ Fried family. May he continue to be a source of nachas to his parents,

מעשה אבות סימו

אשר קרך בדרך ויונב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ... והיה בהניח ה' אלקיך לך מכל איביך מסביב (דכרים כה-חים)

Over the past 2 weeks, as the Russian army massed 100,000 troops on the borders of Ukraine, it was clear to many that an invasion was imminent. Like most Ukrainians, Rabbi Yonatan Binyamin Markovitch, the chief rabbi of Kyiv and a well known personality, didn't believe it. But as fear and uncertainty gripped the population, and urgent messages from the Israeli embassy telling him to leave the country multiplied, he sprang into action. When the bombs and shelling began, he moved his family to the JCC and sheltered in the basement there. Sixty frightened Jews joined them, plus some non-Jewish neighbors.

At 3 AM Friday night, Kyiv was targeted with massive bombing. In the morning, a man from the Ukrainian Special Services appeared. He disclosed to the rabbi that Putin, frustrated with the slow progress of the invasion, was bringing in fierce warriors from Chechnya. These were Muslim extremists who hated Jews and would likely target Rabbi Markovitch. "You want to protect your people," he told them ominously. "But by staying here, you are drawing a target on their backs."

The Markovitches reluctantly realized that the only way to protect their community was to leave, but they were determined to take as many Jews as they could with them. But many were afraid to leave it all behind and face the dangers of the road, as Russian bombs, missiles, and rockets kept falling. In the end, only 13 people joined the Rabbi and his wife Inna. Their 22-year-old son plus a young couple with two daughters would ride in the Markovitch 7-seater. The Markovitch's oldest son, his wife, and three daughters would ride in another car. A third car would carry a married couple with Israeli citizenship, an older woman whose apartment building had been bombed while she was out food shopping, and a 21-year-old student.

The convoy left right after *Shabbos*. They would be driving at top-speed, and could not be weighed down by suitcases. Inna quickly ran home and grabbed their documents. She left all their possessions behind – including her *Shabbos* candlesticks.

A curfew was in effect. The highway out of Kyiv was jammed with a solid line of barely moving cars. The man from special services, whom they began to call "the angel" led his convoy down the oncoming traffic lane, apparently immune to censure. Every few kilometers, they were stopped at checkpoints manned by both Ukrainian soldiers and volunteers wielding axes, knives, and sticks. The angel had instructed them to open their car windows (in the freezing cold) so they could be clearly seen as he produced documentation that eventually got them waved through. "The soldiers and volunteers were nervous, and we were afraid that someone accidently would shoot," said Inna. Indeed, they heard that someone was shot.

As soon as they left the vicinity of Kyiv, the angel bypassed the congested highways. He sped up to 160 km per hour (100 mph) and drove on dirt roads and through bumpy fields where no road existed. Inna was terrified that their tires would be punctured in the rough terrain, and their escape would end, helpless, in the dark remote countryside. But somehow, for 14 hours, their convoy barreled through. "Every ten minutes with me," the angel later told them, "you saved three hours."

Their tires held out until they reached the Rumanian border; then, at the point of safety, they got two flat tires. They waited at the crowded border for ten hours. When it was their turn to pass, they were stopped due to document problems with two of the vehicles. They gave valid excuses but the Ukrainian border guard was unmoved. He insisted that those two cars could not leave Ukraine. He demanded that they abandon the cars and march 13 kilometers in the rain (with young children) to the nearest Rumanian bus stop. Rabbi Markovitch prevailed on him, "Please, we're exhausted, hungry, and dirty."

"You Jews are always dirty," the border guard retorted. "Shame on you!" Rabbi Markovitch, a former IDF officer, shouted. "How dare you! I'm the Chief Rabbi of Kyiv." Hearing the tumult, a higher-ranking border guard came running to the scene. Full of apologies, he told Rabbi Markovitch, "Honored rabbi, we're very sorry. Please just go. Go in peace. Goodbye." And he gestured all the vehicles through the border. Once on the other side, they were able to repair their two flat tires. The angel checked them into a hotel in the first Rumanian town, and the next morning took his leave.

Was he *Eliyahu HaNavi*? "I don't know," says Inna, smiling. They arrived safely in Israel on Thursday March 3. (Aish.com)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY THE HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN THE HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH BY TZVI

men, women, children, etc. Being the compassionate person he was, Shaul left King Agog of Amalek alive to make an example of him, but in doing so he violated *Hashem's* direct command which caused him to lose the crown.

Chazal (Yoma 22a) say that before he initiated the attack on Amalek, Shaul wondered what the young Amaleki children had done to deserve death. Still, upon Hashem's direct command, Shaul went ahead and killed the children. But why indeed were the young children deserving of death?

R' Shmuel Rozovsky zt"l (Rosh Yeshivas Ponevezh) explains that today's twisted society has warped the basic

The Haftorah read on Shabbos Zachor details Shaul fundamentals between Jew and gentile. This mindset has Hamelech's failure to fully eradicate the nation of Amalek – created the belief that every human being is exactly the same regardless of their affiliation or status, however, Chazal emphatically say that the world and everything in it was created solely for the purpose of serving *Klal Yisroel*.

> While this may seem elitist, it is nevertheless true. The world and all its environs, was created to serve the needs and requirements of each and every Jew, and to help them further their service to *Hashem*. The **Rambam** states that a gentile father can sell his son into slavery, therefore, although an Amaleki child may seem to be innocent, he is still nothing more than an asset to his father and as such the father's death decree filters down to the child as well

ונתנו בני אהרו הכהו אש על המובח וערכו עצים על האש ... (א-ז)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

As this Shabbos coincides with Parshas Zachor, I thought it would be appropriate to connect the two inyanim. Amalek, as we know, attacked the Yidden in the midbar, "Asher koarcha baderech." **Rashi** explains that this "cooled off" the trepidation and fear of the Jewish people, that the nations of the world felt until that time - "Korcha" comes from the word "kar", cold. This cooling process has a "chilling" effect on us as well, causing our own avodas Hashem to become less passionate.

Rashi on the above posuk states that even though a fire comes down from shamayim to consume the korban, we must nevertheless bring our own fire. Al pi drush we can say that although Hashem helps us become closer to Him, we must still provide our own fervor and fire to begin this relationship. Hence, Amelek, the antithesis of this concept, whose entire purpose was to "cool off" the world, as well as the Jewish people, must be annihilated to keep our warmth and fervor going strong.

There is another machshava which I saw from **R' Dovid Soloveitchik** zt"l. In the piyut of "אשר הניא" which is recited after reading Megillas Esther on Purim, we say, "v'lo zachar rachamei Shaul ki b'chemlaso al Agag nolad oyeiv." He explains that bad *middos* are the root of evil, and those people exhibiting these negative attributes are deserving of punishment. Haman should have shown hakaras hatov. The Rishonim teach us that a basic tenet of avodas Hashem is the realization that we owe everything to Hashem. So, on this Shabbos, let us be "zocher" - remember - the multitudes of Hashem's chasadim, unlike the Amalekim who are בפויי טובה and "lo zochar." If we properly internalize and realize just how obligated we are to thank Hashem for all that He does for us, our souls will be ignited with the enthusiasm needed to do avodas Hashem. K'sheim she'asa nisim then, may Hashem also perform nissim, now, and bring Moshiach and the salvation we so desperately need!

משל למה הדבר דומה

דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה' (א-ב) משל: When R' Moshe Feinstein zt"l became the Rov of Luban at a very young age, there was a Jewish communist trouble-maker in town who used every opportunity to make his co-religionist's lives difficult. When the man died, his wife came to R' Moshe with his will, and with the strange request that was written in it. The man had explained that he regrets all that he did in his lifetime and as an atonement for his sins, he is asking to be buried in an upright position in the cemetery, and not the usual horizontal position.

R' Moshe emphatically denied this request. *Halacha* states that a person must be buried horizontally, not vertically, and as the rabbi of the city, he would not allow him to be buried in such a disrespectful manner. Even after persistent requests wouldn't budge. *Halacha* is *halacha*, no wavering!

Not long after, a few KGB agents were seen digging in the Jewish cemetery, at the newly dug grave of this man. They peaked inside his coffin, discussed the matter amongst themselves, and left. It seemed strange at first, but it didn't take long for the city leaders to learn what had transpired. This wicked man had informed his KGB cohorts that the Jewish community doesn't respect him because he is more devoted to Mother Russia than to his religion. As proof of this, he told them, the Jewish community will bury him in a most degrading way. He had hoped to cause harm to the community but he had underestimated the wisdom of the Rov of Luban, who maintained: *Halacha* is *halacha*, no wavering! נמטל: Chazal tell us that when we are in a weakened state of *Torah* learning and service to Hashem, we are truly vulnerable. Our enemies, most notably the Satan and Amalek try to briong from the family to honor the will of the deceased, R' Moshe us down. The more we adhere to *Torah* and *mitzvos*, the more

we can expect to be spared from the onslaught of such evil.

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים. אשר קרך בדרך ... (דכרים כה-יז.יח)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

The **Nesivos Shalom** tells us that *Parshas Zachor* is one of the holiest and most important *Shabbosos* of the year. It is the time that we have the unique opportunity to rid ourselves of all of our problems and truly be B'simcha! We all go to shul, men, women and children, because we are all affected by our enemy AMALEK. Amalek is the force of evil in this world. His power is to place fear and doubt in our hearts and minds that remove *Hashem* from the picture. As we read in *Parshas Zachor*, what was it that Amalek did to us? "Asher KORCHA Baderech" - they made everything in your path a MIKREH, a coincidence They took out the meaning and purpose that makes life so wonderful. The power of Amalek makes us believe in happenstance.

This is similar to happiness, because Amalek leads us to believe that when things go well in our lives coincidentally, then we can be happy! Happiness depends on happenstance. When everything goes your way, you are happy. When things are rough, you are miserable! There is no rhyme or reason, no method to the madness! This is the philosophy of Amalek and of course. the world at large. On Shabboos Zachor, we can remove this negative power from our minds and hearts! We need to remember what Amalek did to us and what he continues to do to us until this very day, so that we can wipe him out of our lives!

The Gemara tells us, "Ayn Simcha k'hataras hasfeikos" - there is no joy like the removal of DOUBT. The numerical value of Amalek is the same as the numerical value of SAFEK (240), which means doubt! When we listen to the words of Parshas Zachor intently and have kavana to eradicate all the fears, doubts and anxieties from our heart, then we are filling ourselves up with the joy of Adar. We are fulfilling the words of the Gemara, "Mishenichnas Adar marbim B'simcha" And we are preparing for the great day of Simchas Purim which is filled with "Ora, v'simcha, v'sasson, v'yikar". Every day of our lives is a special gift from *Hashem*, as long as we make Him the focus of our lives! A *Freilichen Purim*!